

Sygn. akt IV U 518/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2018 r. w S.

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 czerwca 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. P. do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt IV U 518/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.06.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. P. prawa do wcześniejszej emerytury. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1.01.1999 r. okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do tej kategorii zatrudnienia zostało bowiem zaliczone zatrudnienie ubezpieczonego w (...) w S. w przedziałach czasowych począwszy od 10.10.1985 r. do 31.12.1998 r., czyli w wymiarze 12 lat, 11 miesięcy i 8 dni. ZUS wyjaśnił, iż okresy pracy w warunkach szczególnych stwierdza pracodawca w stosownym świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony A. P.. Ubezpieczony wskazał, że w okresie od 20.10.1978 r. do 18.03.1984 r. pracował w Spółdzielni (...) w W. na stanowiskach kierowcy samochodu ciężarowego oraz kierowcy autobusu. Pracodawca ubezpieczonego został zlikwidowany i dlatego A. P. nie ma możliwości przedstawienia świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. P., urodzony (...), złożył w dniu 3.01.2017 r. wniosek o emeryturę, w którym wskazał, że jest członkiem ope i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa. Organ rentowy po analizie akt sprawy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy A. P. w wymiarze 25 lat i 26 dni. ZUS przyjął, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony przepracował w warunkach szczególnych 12 lat, 11 miesięcy i 8 dni. Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 2.06.2017 r. zaskarżonej decyzji, w której ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury (akta ZUS).

Ubezpieczony w dniu 20.10.1978 r. został zatrudniony w Spółdzielni (...) w S. Oddział w W. w pełnym wymiarze na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. A. P. kierował samochodami marki S. oraz J. z cysterną. Ciężar tych pojazdów przekraczał 3,5 tony. Opisaną pracę A. P. świadczył do 28.01.1983 r. Od 29.01.1983 r. do 18.03.1984 r. została mu bowiem powierzona przez tego samego pracodawcę praca na stanowisku kierowcy autobusu. Pojazd ten miał 39 miejsc. Wyżej wymienione prace ubezpieczony świadczył stale i w pełnym wymiarze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 9-9v i 23v akt sprawy), zeznania świadka S. B. (k. 23-23v akt sprawy), dokumenty zgromadzone w aktach ZUS- w tym świadectwo pracy (k. 8 akt z wniosku o rentę), dokumenty pochodzące z akt osobowych- świadectwo pracy, umowa o pracę, angaż płacowy, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k. 14-17 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie było to, czy na dzień 1.01.1999 r. A. P. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z treścią par. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43), pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego A. P. spełnił powyższe warunki. Ubezpieczony udowodnił ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach, gdyż do tej kategorii zatrudnienia należy zaliczyć okresy zatrudnienia od 20.10.1978 r. do 28.01.1983 r. oraz od 29.01.1983 r. do 18.03.1984 r. (czyli okres 5 lat, 4 miesięcy i 28 dni).

Sąd uznał, iż zeznania ubezpieczonego oraz świadka S. B. wsparte dokumentami pochodzącymi z akt osobowych, czyli umową o pracę, świadectwem pracy, angażem płacowym oraz zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, tworzą spójny obraz, zgodnie z którym, ubezpieczony od 20.10.1978 r. do 28.01.1983 r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz od 29.01.1983 r. do 18.03.1984 r. jako kierowca autobusu o liczbie miejsc powyżej 15. Zeznania przywołanych osób są logiczne i korespondują ze sobą. Dlatego też są, w ocenie Sądu, przekonujące i zasługują na wiarę. Z kolei treści przywołanych dokumentów potwierdza pracę ubezpieczonego na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz kierowcy autobusu. Wymienione zatrudnienie stanowi pracę w warunkach szczególnych (wykaz A dział VIII poz. 2- załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.).

W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji zatrudnienia jako pełnionego w warunkach szczególnych, ma rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Brak świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych nie stanowi przeszkody dla uznania, że ubezpieczony wykonywał pracę w takich warunkach, gdyż treść przywołanych wyżej środków dowodowych nie pozostawia wątpliwości co do rodzaju zatrudnienia ubezpieczonego.

Suma powyższych okresów oraz stażu pracy w warunkach szczególnych uznanego uprzednio przez ZUS przekracza 15 lat.

A zatem, ubezpieczony spełnił wszystkie warunki, by uzyskać prawo do emerytury od dnia (...)r., tj. od dnia, w którym ukończył 60 rok życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.